

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: **K. K. (X)**
st. příslušnost: X
t. č. pobytem X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
se sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím P.O.Box 21/OAM, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 17. 12. 2025, č. j. OAM-1292/ZA-ZA11-ZA05-2025,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu se zamítá dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) jako nedůvodná.

II. Vyjádření účastníků

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že žalovaný žádost zamítl pro údajně ryze ekonomické důvody, což je dle něj chybná právní kvalifikace, neboť obavy žalobce z návratu do vlasti se nedotýkaly toliko ekonomického strádání, nýbrž jeho humanitární situace. Uplatňované důvody jsou ekonomicko-sociální a měl by mu být udělen humanitární azyl. Žalobce tak má za to, že nejsou dány podmínky pro postup dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, přičemž pokládá napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť se nijak nezaobírá možnostmi udělení humanitárního azylu, potažmo doplňkové ochrany, nedostatečně posuzuje ekonomickou situaci v domovském státě žadatele a věnuje se toliko situaci bezpečnostní. V neposlední řadě pak žalobce namítá, že správní orgán při posouzení situace v domovském státě žalobce čerpá z nepřipustného podkladu, který zpracoval žalovaný, který opírá závěry meritorního rozhodnutí o podkladový materiál, jehož je on sám autorem. Dále k tomu namítl, že zajištěné podklady se týkají bezpečnostní a politické situace, nikoliv však na posouzení ekonomické situace a možnosti pracovního uplatnění a s tím související možnosti dosažení výdělků.
3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby s tím, že při rozhodování vzal v úvahu žalobcem uváděné skutečnosti a shromáždil k nim objektivní informace nutné pro rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je podle něj přezkoumatelné a vnitřně ucelené. Žalobce výslovně potvrdil, že se neobává žádné perzekuce, jedinou překážkou jsou pro něj ekonomické důvody.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Při splnění podmínek řízení soud přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
5. Žaloba není důvodná.
6. Pokud jde o azylový příběh žalobce, ten je shrnut v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu a v protokolu o pohovoru k této žádosti. V řízení před žalovaným žalobce uvedl, je uzbecké národnosti, státní občan Republiky Uzbekistán, nikdy nebyl jakkoliv politicky aktivní. Je ženatý, má tři děti, zcela zdravý a bez zvláštních potřeb, nebyl v minulosti soudně trestán. Do ČR přicestoval letecky dne 17. 1. 2025 z X přes Istanbul. K důvodům žádosti uvedl, že rodinný dům v Uzbekistánu, kde bydleli, patří jeho otci, a protože nemá vlastní dům, chce žít v ČR, aby tu s ním bydlela jeho manželka a děti. Pohádal se s rodinou, přestalo ho bavit bydlet ve sdíleném domě, tak chtěl odjet do Evropy, aby si vydělal peníze. Měl lotyšské vízum, ale v ČR má hodně známých, proto odjel do ČR. Na výslovný dotaz žalovaného, zda se potýkal v Uzbekistánu s nějakými potíži, uvedl, že měli pouze rodinné spory. V případě návratu se ničeho neobává. Dále uvedl, že má v Uzbekistánu dluhy (bez bližší specifikace) a nemá tam vlastní byt, tj. jediné potíže, které má jsou ekonomické. Výslovně negoval potíže v souvislosti s existencí pronásledování kvůli rase, národnosti, náboženství, pohlaví ani příslušnosti k sociální skupině, i potíže s policií nebo jinými bezpečnostními orgány.
7. Krajský soud předepisuje, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení. Je především na něm, aby v rámci pohovoru věrohodně tvrdil a v rámci svých možností prokázal skutečnosti, které mohou mít relevanci z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami

během pohovoru. Pokud žadatel o mezinárodní ochranu uvádí relevantní skutečnosti, je pak na žalovaném, aby si shromáždil dostatečné množství aktuálních a přesných informací o zemi původu žadatele a jeho tvrzení s těmito informacemi konfrontoval při posuzování, zda dotyčnému v zemi původu hrozí pronásledování nebo vážná újma. Úkolem žalovaného bylo především opatřit takové informace o zemi původu, z nichž bude možné posoudit, zda by žalobci v případě návratu do země původu hrozilo pronásledování nebo vážná újma. Této povinnosti žalovaný dle krajského soudu dostál.

8. Žalovaný krom azylového příběhu žalobce vycházel z listiny „Uzbekistán – Informace OAMP ze dne 14. 3. 2025“ – Bezpečnostní a politická situace v zemi, stav: březen 2025, a z listiny „Uzbekistán – Informace OAMP, ze dne 6. 6. 2025 - Socio-ekonomická studie.
9. Před samotným posouzením věci je vhodné zdůraznit, že institut azylu slouží osobám, které jsou v zemi původu pronásledovány ze zákonem stanovených důvodů, a současně není prostředkem pro řešení jakýchkoliv jiných problémů (osobních, rodinných či ekonomických) v zemi původu.
10. Pro nyní projednávanou věc je relevantní ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, podle kterého se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
11. Jak soud uvedl výše, ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce žádal o mezinárodní ochranu z jiných, než ekonomických, resp. rodinných důvodů. Výslovné popření politických aktivit a pronásledování kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví ani příslušnosti k sociální skupině vylučuje aplikaci § 12 zákona o azylu.
12. Žalobní argumentace se na prvním místě opírá o tvrzení, že obavy žalobce z návratu do vlasti se dotýkaly jeho humanitární situace a uplatňované důvody tak nejsou toliko ekonomické, nýbrž ekonomicko-sociální, pročez má za to, že mu měl být udělen humanitární azyl. Žalobce zjevně nereflektuje čl. I bod 36 zákona č. 314/2025 Sb., kterým byl zrušen dosavadní § 14 zákona o azylu, tj. ustanovení zakotvující možnost udělení národního humanitárního azylu, a to s účinností od 1. 10. 2025. Žádost žalobce byla podána dne 11. 11. 2025 a rozhodnuto o ní bylo dne 17. 12. 2025.
13. S ohledem na to, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu až poté, co byl zrušen institut humanitárního azylu, neshledal soud v postupu žalovaného, který se možností poskytnutí humanitárního azylu nezabýval, žádnou nezákonnost, neboť v době rozhodování nemohl žalovaný k tomuto kroku přistoupit. Nic na tom nemůže změnit ani žalobcem citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 4 Ads 17/2007-66.
14. Nad rámec uvedeného soud zároveň zdůrazňuje, že ustanovení § 16 odst. 4 zákona o azylu výslovně vylučuje posouzení důvodů pro podpůrných forem mezinárodní ochrany v případě, že je žádost o mezinárodní ochranu zjevně nedůvodná. Nadto, případem hodným zvláštního zřetele rozhodně nejsou ekonomické důvody takového charakteru, jak uváděl žalobce. Žalobce je dospělý, ekonomicky aktivní muž, který netrpí žádnou závažnou nemocí, v jejímž důsledku by bylo namísto hodnotit jeho situaci jako případ hodný zvláštního zřetele (srov. usnesení NSS ze dne 30. 7. 2020, čj. 5 Azs 378/2019-32). Systém

posuzování žádostí o azyl je nastaven tak, že v případech *zjevné* nedůvodnosti proces posuzování důvodů žádosti urychluje právě tím, že již neukládá správním orgánům zabývat se veškerými, byť i podpůrnými formami mezinárodní ochrany. Nemůže být úkolem správního orgánu za každou cenu dohledávat jakékoliv důvody ve prospěch přiznání mezinárodní ochrany cizinci, pokud ani on sám žádné takové relevantní důvody nikdy neuvedl (k tomu srov. např. rozsudky NSS ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 Azs 22/2003-41, či usnesení NSS ze dne 19. 10. 2020, čj. 4 Azs 277/2018-60).

15. Pokud jde o druhou námitku použití nepřipustných podkladů, které vytvořil sám žalovaný, který ve věci také rozhodoval, odkazuje soud na § 23c písm. a) až d) zákona o azylu, který upravuje podklady pro vydání rozhodnutí. Rozsah a obsah informací zjišťovaných o zemi původu se odvíjí od sdělení žadatele o mezinárodní ochranu (viz např. usnesení NSS ze dne 16. 12. 2021, čj. 3 Azs 118/2021-39, bod 11). Pokud jde o kvalitativní nároky na informace o zemi původu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, dle kterého *„informace o zemi původu použité ve věci mezinárodní ochrany musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“*. Ministerstvo vnitra ČR tak ve věcech azylu nese odpovědnost za náležité zjištění reálií o zemi původu (viz rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2005, čj. 5 Azs 116/2005-58, či ze dne 30. 9. 2008, čj. 5 Azs 66/2008-70, č. 1749/2009 Sb. NSS). Tyto podklady zajišťuje prostřednictvím svého Odboru azylové a migrační politiky, resp. Oddělení zahraničních a evropských záležitostí, do jehož působnosti tato oblast spadá. Tato situace je dána dlouhodobě a soudu je z úřední činnosti známo, že v rámci žalovaného jsou jednotky rozhodující ve správních řízeních a zjišťující informace o zemích původu personálně a organizačně odděleny.
16. Jakkoliv si lze představit i jiné organizační řešení, podstatný je obsah těchto podkladů, který v nyní projednávané věci soud považuje za dostatečný. Žalobce pomíjí, že součástí spisu je i listina „Uzbekistán – Informace OAMP, ze dne 6. 6. 2025 - Socio-ekonomická studie, ze které dostatečně vyplývá ekonomická situace Uzbekistánu. Navíc popisovat situaci žalobce téměř jako humanitární katastrofu a nemožnost dosažení výdělku na krytí finančních nákladů rodiny, je mírně řečeno nadnesené. Fakt, že má žalobce dluhy, žalovaný nijak nezpochybnil, ale ani sám žalobce tyto své závazky nijak nespecifikoval. Hlavním a fakticky jediným tvrzeným důvodem azylové žádosti je touha po vlastním bydlení a neochota nadále akceptovat spolužití se zbytkem rodiny. To nelze považovat za azylově relevantní tvrzení, natož zpochybňovat napadené rozhodnutí nedostatečností podkladů. Žalobce nikdy nenamítal, že by nemohl v Uzbekistánu pracovat, pouze uvedl, že nevydělá dost na vlastní dům. Pokud žalobce tvrdil, že příjem z práce v hlavním městě nestačil ani na platbu nájmu a nákladů, neznamená to, že by žalobce nemohl pracovat mimo hlavní město. K těmto tvrzením jsou zprávy obsažené ve správním spise dostatečným podkladem.
17. Žalobní námitky proto soud neshledal jako důvodné.

IV. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 11. března 2026

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce